

MÉS DE 4.000 POBLES DEL KURDISTAN HAN ESTAT DESALLOTJATS

El genocidi kurd

Un any després de la signatura de la treva entre els governs d'Iran i Iraq, que va posar fi a vuit anys de guerra, i sensiblement apaivagat el ressò internacional que va tenir la massacre amb armes químiques contra els kurds iraquians, el govern de Saddam Hussein continua la seva política sistemàtica d'extermini i repressió contra els kurds.

Xavier Montanyà/Jesús Beltrán (Bagdad)

Els mètodes i les accions repressores que s'estan duent a terme contra els kurds, són ara per ara, molt difícils de comprovar i testificar.

El vice-ministre d'Afers Estrangers del govern de Bagdad, Nezar Hamdoon, va negar una vegada més, davant de la premsa internacional, el

passat 10 de setembre, la utilització d'armes químiques a la zona del Kurdistan iraquí després de la signatura de la treva amb Iran. Només se sap que milers de kurds iraquians van creuar la frontera turca fugint d'una massacre impossible de qualificar i de provar d'acord amb els efectes que provoca l'ús d'armes tradicionals. Els kurds declaraven que fugien de la mort (per erupcions i càncers de pell i de pulmó),

i l'únic que sabien explicar era que en l'ambient es respirava una estranya olor de pomes i alls. Tot i que aquests fets van ser denunciats i investigats pels organismes internacionals, avui encara són negats rotundament pel govern de Saddam Hussein. Fins i tot el primer ministre turc, Turgut Ozal, en visita oficial a Espanya a mitjan mes de setembre, en ser interrogat per la situació dels refugiats kurds iraquians que hi ha a Turquia, va declarar que, atès que l'extermini químic no s'havia pogut provar, el gran nombre de baixes de kurds era degut a una intoxicació alimentària.

El vice-ministre Nezar Hamdoon també va declarar a l'esmentada conferència de premsa que el conflicte amb les guerrilles kurdes, *pesh merga* (enfrontats a la mort, en idioma kurd), està ara «tranquil». Qualsevol declaració referent al tema és pràcticament impossible de contrastar, però tot fa pensar que la situació de la població kurda d'Iraq es cada vegada més greu, que hi ha milers de morts, pobles devastats..., i que cada dia que passa, si no és que els *pesh merga* reben ajuda exterior o aconsegueixen reforçar els seus efectius, el govern iraquí controla més la situació i amaga, fàcilment i impunement, qualsevol acció que es duigui a terme en aquella zona. L'extermini via armes químiques se'ls va anar de les mans, la política que segueixen ara és una incògnita, però potser és molt més «efectiva».

Preguntis a qui preguntis, funcionaris, policies, militars, o ministres, al Kurdistan no passa absolutament res. Però ningú pot entrar al Kurdistan pel seu compte i risc per comprovar-ho. De Bagdad a Arbil hi ha deu controls de policia militar. Tota l'àrea del Kurdistan iraquí està ocupada per l'exèrcit. És un immens camp de concentració. El que passa allà probablement no se sabrà mai.

Fonts diplomàtiques occidentals, també força reticents a comentar el tema amb la premsa, sospiten que les accions militars contra els civils de la zona són constants, i que el nombre de morts augmenta dia a dia de manera alarmant. Aquests rumors van ser mig confirmats per Neza Hamdoon, vice-ministre d'Afers Estrangers, qui va afirmar que si el seu govern desallotja els pobles kurds de la frontera amb Iran és per crear-hi una franja de seguretat. Segons el vice-ministre, de tant

en tant els seus exèrcits es veuen «obligats a posar en pràctica mètodes expeditius i violents perquè sempre hi ha gent que no vol anar-se'n».

Per aquest mètode ja s'han *desallotjat* més de 4.000 pobles, on s'han produït nombroses morts. La població desallotjada no se sap exactament on va a parar, si és que arriba a algun lloc. Aquesta tècnica també s'aplicarà pròximament a la frontera turca. I per aquesta maniobra aviat, al Kurdistan, no hi quedarà ni un sol kurd.

El passat mes de setembre el govern de Saddam Hussein va efectuar una operació d'*agit-prop* absolutament surrealista. Més de tres-cents periodistes de tot el món van ser «gentilment» convidats pel govern a fer d'observadors en unes kafkianes eleccions autonòmiques que es van celebrar el dia 9 a la regió del Kurdistan iraquiana.

Tots els periodistes vam ser sotmesos a un control permanent, que arribava a extrems delirants i ridículs. Només vam poder estar tres hores a Arbil. Als col·legis electorals hi havia més periodistes que votants. Els votants kurds baixaven dels pobles a la ciutat «gentilment» acompanyats i custodiats pels militars. Pels carrers i a les meses electorals la propaganda de Saddam Hus-

Qualsevol declaració referent al problema kurd és impossible de contrastar.

sein, i la seva foto en diverses actituds de confraternització amb camperols kurds, no permetia distingir la propaganda ni les fotos dels candidats a les eleccions.

En un intent per intentar esbrinar alguna cosa més, vam burlar el control

policial del grup de periodistes i ens vam anar pel nostre compte. Al cap d'una hora estàvem tancats en una habitació, condemnats a veure la televisió asseguts en uns catres, amb l'amable companyia de quatre policies. Ens van tenir tres hores tancats. La gentilesa dels nostres companys era tal que fins i tot s'entestaven en acompanyar-nos al wàter cada vegada que ho necessitàvem. Quan va ser fosc, la policia ens va *acompanyar* fins a Bagdad en cotxe. Era de nit i des de la carretera era impossible veure res. Un dia al Kurdistan i havia estat del tot impossible assabentar-se de res.

Al cap d'uns dies, el ministre d'Informació, en conferència de premsa, ens va comunicar l'extraordinari èxit de les eleccions. S'havia registrat més d'un 90% de participació, s'havien escollit els 50 candidats autonòmics però no se sabia encara exactament a quin partit pertanyien. Punt i final a la pallassada. Els kurds voten massivament en unes autonòmiques militaritzades, i uns quilòmetres més enllà, l'exèrcit està desallotjant pobles kurds per la força de les armes. I sota terra, al Kurdistan, hi ha el setanta-cinc per cent de la producció de petroli iraquiana. Un festival complet. □

ELECCIONS AL PARLAMENT ESPANYOL

A tot el poble català

Davant la convocatòria electoral al parlament espanyol del proper 29 d'octubre, la Comissió Política de Catalunya Lliure s'adreça al poble català, del Pirineu al Segura i del Cinca a Menorca, i especialment als 20.000 votants de Catalunya Lliure i als independentistes en general, per tal d'informar-los de la nostra no compareixença en l'actual procés electoral.

Sabem que fàcilment podríem revalidar els vots del mes de juny a les eleccions europees perquè sabem que els nostres votants són convençuts i fermes partidaris de la unitat i la independència de tot Catalunya. Tanmateix, tampoc no hi haurien fet cap avenç espectacular donat que votar candidatures de diputats al parlament més genuïnament representatiu de la «Sobirania» espanyola no entusiasma gaire l'independentisme català. Les eleccions, en especial les d'aquesta mena, no són una cita d'obligada participació, per la qual cosa és l'anàlisi concreta de cada convocatòria i del context en què es produeix, la que ens ha de decidir per la participació o per l'abstenció.

En els moments actuals, Catalunya Lliure es troba en procés constituent com a organització política de masses, la qual cosa prioritza els nostres esforços en aquesta direcció, sense per això negligir els nostres compromisos patriòtics i revolucionaris de lluita en defensa de la terra. Després de les convocatòries de Catalunya Lliure per l'11 de setembre, netes i positives i amb una assistència for-

ça nombrosa i entusiasta, amb un octubre ple de manifestacions i aplecs, la constitució de Catalunya Lliure com a organització estable i unitària de l'independentisme es presenta amb molt bones perspectives.

Per tot això, us cridem a incorporar-vos en aquest procés, sense distreure's ara, en una convocatòria electoral precipitada en benefici del partit gestor dels interessos estatals espanyols.

Treballem, doncs, per Catalunya Lliure i abstenim-nos de votar en unes eleccions on no hi ha cap opció nacional catalana i independentista que es presenti. Només un vot independentista pot arribar a ésser útil en determinades ocasions.

Catalunya, 30 de setembre de 1989.
Comissió Política de Catalunya Lliure.

